

pschi tom brach, jo lěpej, ako płodne lěto, kenz ten winik
sjarujo. Ale, luby nebjascki Woschz! Daj se dopšchošysch:
tvojogo lubego syna Jesu Krista dla, kotaryž gronił jo
sawěscze sawěrne ja žěju wam: zož kuli wy tež togo
Woschza pschošysch bužocho we mojom měnu, to bužo won
wam dasch. Pschošczo, ga wy bužocho brasch! Něto
derbeli my psched twojimi winikami se sromasch, take we
zerkwi pratkowasch, gabu ty naš nehustlyšchał. Za wěm,
až my wot hutschoby wolamy, a swelikim požedanim
s dychujomy. Och! hustlyšch naš! A take modleńe jo
Bog hustlyšchał we krotkem, pscheto won da ned we tej
přednej nožy jaden gnadny dejschz pschisch.

Tak pschemožo to modleńe togo pschawego wele, gaž
wono mozne jo! Wono jo, ako Lutherus žějo, ten kluž
k nebju a k tej Woschzojskej hutschobe Božej, wono jo ten
skotny sbork, s kotarymž my s teje Božej polnosczi gnadu
sa gnadu pozerasch možomy. A wot togo modleńa zomy
my něto hisczi dalej gronišch.

Ev. Jana 16, 23—30.

Sawěseže, sawěrne, ja žěju wam, až zožkuli wy tež togo
Woschza bužocho pschošysch we mojom měnu, to bužo won wam dasch.

Až how něsczo wy niz pschošyli we mojom měnu; pschoš-
czo, ga bužocho brasch, aby wašcho wjabele dopoklioue herdowate.

Take sam jo k wam we pschistowach gronił; zaš pak pschizo,
žež ja wězci we pschistowach k wam gronišch nebudu, ale wam
sawne sawědasch wot mojogo Woschza.

Na tom samem dnu bužocho wy pschošysch we mojom
měnu, a ja wam negronim, až ja togo Woschza sa waš budu
pschošysch.

Pscheto won sam ten Woschz waš lubujo, dokulaž wy mno
sczo lubowali a wěri, až ja wot Boga sam hujšchet.